

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného **J. S.**, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 3. marca 2004, sp. zn. 3 To 20/2004 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. februára 2009 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **J. S. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 19. novembra 2003, sp. zn. 3 T 37/03, bol obvinený **J. S.** uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že:

V období od 15. januára 2001 do 19. februára 2001 v **R. S.** prevzal od Ing. **L. J.** sumu 44 000 Sk, ako vklad Ing. **J.** do spoločnosti **N., s.r.o., F.**, ktorý mal vložiť na spoločný účet tejto spoločnosti, čo však neurobil, zverenú finančnú hotovosť použil na financovanie nákladov spoločnosti **J. J. S.** a Ing. **L. J.** tak spôsobil škodu vo výške nie menej ako 44 000 Sk.

Okresný súd za to podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 s použitím § 53 ods. 1 Tr. zák. účinným do januára 2006 uložil obvinenému **J. S.** peňažný trest vo výške 20 000 Sk a pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť zmarený uložil mu podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody vo výške 6 (šesť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený J. S. odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zo dňa 3. marca 2004, sp. zn. 3 To 20/2004, podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, ako nedôvodné, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený J. S. prostredníctvom obhajcu dňa 29. decembra 2008 dovolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Uviedol v ňom, že tak Okresný súd, ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici pri svojom rozhodovaní v predmetnej veci pochybili pri ustálení jeho viny, pretože zistený skutkový stav veci neumožňoval jeho konanie právne kvalifikovať ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Nebola zohľadnená jeho obhajoba, že všetky náklady na činnosť firmy N., s.r.o., boli riadne zúčtované a i keď firma papierovo nevznikla, riadne fungovala a vykonávala činnosť, pričom mala aj reálne náklady. Predmetné peniaze použil na prevádzku tejto firmy, pričom nikto nemohol od neho žiadať, aby sám znášal všetky náklady spojené so založením a zabehnutím predmetnej firmy. Oba sudy teda nezistili náležité skutkový stav veci a preto Krajský súd v Banskej Bystrici nemal jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť. Z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por., § 256 Tr. por., aby toto uznesenie zrušil a tomuto súdu, aby prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prejednať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie v danom prípade je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Súčasne však zistil, že dovolanie obvineného J. S. treba podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože nie sú splnené zákonné dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. na jeho podanie.

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. upravuje, že dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd však nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie citovaného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru, že totiž dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemožno dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Z obsahu podaného dovolania obvineným J. S. je celkom zrejmé, že v posudzovanej veci je napadnutá výlučne správnosť skutkových zistení súdov oboch stupňov. Existencii uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i Tr. por. obvinení vidí v skutkových zisteniach prvostupňového súdu, ako aj súdu druhej inštancie, ktoré považuje za nesprávne, a to aj v dôsledku nesprávneho a chybného hodnotenia vykonaných dôkazov.

V posudzovanej veci, s poukazom na výklad dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., sú pre dovolací súd rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený spáchal skutok tak, ako je to vymedzené v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu v Rimavskej sobote z 19. novembra 2003, sp. zn. 3 T 37/03, keďže Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací tieto skutkové zistenia a rozsudok okresného súdu nemenil a odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Skutkovému stavu veci, tak ako bol zistený a ustálený v rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zodpovedá aj právny záver vyjadrení v právnom posúdení konania obvineného ako trestného činu sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolacie námietky obvineného J. S. nie sú v danom prípade naplnené a preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

S poukazom na viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na všetky vyššie uvedené právne závery pre zjavné nenaplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dovolanie obvineného J. S. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 11. februára 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová